

CAPITOLUL 1

TRUP, SUFLET ȘI SPIRIT

De la începuturile timpului, omenirea a căutat să înțeleagă conceptul de suflet. De-a lungul generațiilor, teologi, savanți, filosofi și chiar muzicieni au încercat să-l descrie într-un mod care să fie mai ușor de înțeles pentru noi, oameni călăuziți de minte. Până astăzi, termenii *suflet* și *spirit* sunt folosiți unul în locul altuia, fără ca adevărata semnificație a fiecăruia să fie prezentată sau înțeleasă cât mai exact.

Lucrând ca mesager al Lumii Spiritului în ultimele decenii, am căutat eu însumi să găsesc definiția corectă a sufletului și să înțeleg modul în care funcționează sufletul. Fiind profesor și model pentru alții, cred că acest lucru este obligatoriu. Când stau în meditație, predau un curs ori transmit mesaje de dincolo, îi întreb adesea în gând pe călăuzitorii mei și pe spiritele care ne vizitează cum putem noi oamenii să ne apropiem de înțelegerea naturii sufletului.

Am fost determinat de nenumărate ori să mă gândesc la acest ansamblu ca fiind o *sfântă treime*. Știu că are o rezonanță religioasă, dar cred că doar Spiritul este cel care folosește termenii aflați deja în „dosarul creierului meu”. Din moment ce nu sunt savant sau matematician, Spiritul nu mi-ar da formule pe care nu le-aș putea înțelege. Dar nu sunt nici inginer,

nici teolog. Sunt doar un om din cartierul Queens din New York, care s-a întâmplat să fie crescut în tradiția catolică.

Însă conceptul de sfântă treime care îmi vine din meditație și studiu este total diferit de „Tatăl, Fiul și Sfântul Duh”, despre care am învățat la lecțiile de catehism. Dacă ar fi să fac o analogie, aș spune că „Tatăl” este *Spiritul*, „Fiul” este *trupul*, iar „Sfântul Duh” este *sufletul*. („Mama” și „Fiica” ar putea să fie folosite în locul cuvintelor „Tatăl” și „Fiul”, dar cei mai mulți dintre noi s-au familiarizat cu acest limbaj patriarhal, datorită multor secole de tradiție).

Aș dori să încep cartea prin explorarea legăturilor dintre trup, suflet și Spirit.

Corpul: Spiritul ca suflet

Corpul este partea din noi care se dezvoltă dintr-un embrion și devine o mașină compusă din celule, organe și mușchi. Este acea parte pe care o spălăm, o îmbrăcăm, o hrănim și o susținem. La fel ca în cazul unui automobil, cu cât ne întreținem mai bine trupul, cu atât ne va servi mai mult timp (să sperăm) și va rămâne mai eficient.

Într-un anumit moment situat între concepție (zămislire) și naștere, Spiritul pătrunde în corp ca suflet. Sufletul este Spirit întrupat. Nu vă gândiți la voi înșivă ca la un trup care are un suflet, ci mai degrabă ca Spirit care are nevoie de un trup. Spiritul pătrunde în orice ființă și în orice lucru, iar în

mine – în acest trup pe care îl numesc James Van Praagh – el este sufletul meu.

În timp ce sunt pe Pământ, sunt Spirit care are nevoie de o formă fizică în această dimensiune, astfel încât să pot trăi în aceste condiții și să pot învăța lecțiile pe care celelalte lumi sau dimensiuni nu mi le oferă. Mă bucur de mâncare, de artă, de literatură, de muzică și de alte lucruri care se adresează sufletului meu și care îmi hrănesc sufletul. Sufletul meu trăiește (experimentează) iubirea, ura, trădarea, simpatia, iertarea, empatia ... și mai puteți numi multe alte trăiri de acest fel. Pământul este o școală și sufletul este elevul (sau studentul).

Sufletul: Eul nostru etern, interdimensional

Sufletul *meu* este doar al meu, este unic pentru mine, dar în același timp este o parte din întreg și este conectat cu toate ființele și cu toate lucrurile. Această conectare este filtrată prin simțurile noastre fizice, deci s-ar putea să mi se pară că nu există întotdeauna. Emoția pe care o numim iubire ne permite să simțim această legătură și anumite circumstanțe extraordinare (cum ar fi atentatele din 11 septembrie 2001) ne pot face pe noi toți să o simțim. Suntem toți alcătuiți din aceeași energie, însă Pământul ne oferă atât de multe înfățișări fizice diferite, încât uneori ne este greu să recunoaștem acest adevăr.

Adeseori auzim oameni care spun: „Eu sunt Dumnezeu” și această afirmație este adevărată: sufletele noastre sunt Spirit, Dumnezeu, Allah, Divinitatea – sau oricum alegeți să-i spuneți – pe Pământ. Trupurile noastre

sunt limitate de constrângerile dimensiunii fizice, dar sufletele noastre sunt în afara spațiului și timpului nostru linear și transcend eu-rile noastre fizice.

Sufletul este miezul unic al eului nostru și conștiința a ceea ce suntem și cine suntem. El a străbătut multe oceane de vieți, de experiențe și de expresii ale existenței, ale ființei. Este plin de posibilități creatoare infinite pentru a se manifesta și se distinge prin propria dezvoltare și expresie. Termenul mediumistic pe care aleg să îl folosesc atunci când comunic cu o ființă destrupată (sau neîntrupată) este *comunicare de la suflet la suflet*.

Cândva discutam despre suflet cu buna mea prietenă Debbie Ford, marea călăuzitoare în viață și instructoare în domeniul dezvoltării de la The Shadow Process. Ea descria sufletul ca fiind acea parte din noi care nu moare niciodată; sufletul poartă toate mesajele și lecțiile din trecut și va purta toate mesajele și lecțiile în viitor. Mi-a plăcut mult această formulare. I-am spus că, în munca mea, odată ce un suflet se întoarce acasă în Lumea Spiritului, eu sunt capabil să comunic cu *sufletul* și nu cu Spiritul. Este o deosebire foarte importantă.

(Nu peste mult timp de la această conversație, draga mea Debbie a pășit dincolo, dar eu încă sunt capabil să primesc mesaje de la ea. Deși ea resimțea conflictul emoțional al faptului că își lăsase fiul, alți membri a familiei și prieteni în lumea fizică, primul lucru pe care mi l-a spus după trecerea dincolo a fost: „O, trecerea mea a fost atât de ușoară!”)